

Arrest

Nr 28 579 van 11 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 7 januari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat A. M. VERHAEGHE en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

U bent een etnisch Tsjetsjeense en bezit het Russisch staatsburgerschap. U bent afkomstig uit het dorp Samashki in het district Atchkhoy Martan (Tsjetsjenië).

Sedert eind jaren 1980 woonde u in het spoorweggehucht nabij het dorp Isherskoye in het district Naur. Sinds 1988 werkte u op het treinstation van Isherskoye. Na de geboorte van uw zoon zat u drie jaar thuis. Op 15 januari 2000 ging u terug werken. Het treinstation was toen in handen van Russische militairen. Nadat de Russische soldaten in 2003 of 2004 het station hadden verlaten, werd u via de walkie talkie waarmee u met de machinisten in verbinding stond bedreigd door rebellen. Zij verweten u voor de federalen gewerkt te hebben. In 2005 werd u een laatste keer op dergelijke manier bedreigd. In november 2007 kwamen enkele dronken en gewapende Russisch sprekende mannen naar uw woning. U bevond zich toen op uw werk. Uw oudste dochter was alleen thuis. Zij vroegen haar de (binnenlandse) paspoorten van alle gezinsleden. Zij namen deze documenten mee en zeiden tegen uw

dochter dat u zich de volgende dag naar de Kommendatura diende te begeven om de paspoorten op te halen. Toen u zich echter de dag nadien op de Kommendatura aanmeldde, bleek men daar geen weet te hebben van enige paspoortcontrole bij u thuis.

In de nacht van 14 januari 2008 vielen vier personen uw woning binnen. Zij droegen camouflage kledij, waren gemaskerd en spraken Tsjetsjeens. Zij lichtten uw echtgenoot van zijn bed en namen hem mee. Sindsdien hebt u niets meer van hem vernomen. Tevens namen zij uw mobiele telefoons mee. 's Morgens belde u van bij de burens naar uw schoonbroer. Hij kwam u en uw zoon ophalen en bracht jullie naar Novoterskoye, het dorp waar de familie van uw echtgenoot woont. Uw twee dochters verbleven toen bij uw zus in Nozhay Yurt. Uw schoonvader en schoonbroer begonnen meteen een zoekactie naar uw echtgenoot. Zij gingen eerst informeren bij de Kadyrovtsy in Grozny, maar zij bleken van niets te weten. Vervolgens begaven zij zich naar Makhkety in het district Vedeno, waar familieleden van uw schoonmoeder wonen. Zij hoopten in deze bergregio meer informatie te bekomen. Op 28 januari 2008 keerden zij terug naar huis. Uw schoonvader vertelde u wat er gebeurd was. Vier of vijf dagen nadat zij in Makhkety waren aangekomen, kreeg uw schoonvader telefoon. Er werd hem gezegd dat uw echtgenoot zich bij de wahabbieten bevond. Er volgde een ontmoeting tussen een tussenpersoon van de wahabbieten en uw schoonfamilie. U weet niet wat er toen precies gezegd is geweest maar de bedoeling was aan uw schoonfamilie duidelijk te maken dat uw echtgenoot in handen van de wahabbieten was. Uw echtgenoot werd ervan beticht met de federalen te hebben samengewerkt toen hij in 2000 op het station van Isherskoye werkte.

Enkele dagen later, op 27 of 28 januari 2008, kwam dezelfde tussenpersoon naar uw schoonbroer en schoonvader, ditmaal in het gezelschap van twee oudere mannen. Hij vertelde dat uw echtgenoot ontsnapt was en dat hij bij zijn ontsnapping een bewaker vermoord had. De tussenpersoon zei dat het bloed van de gedode man gewroken diende te worden, en dat de twee ouderen daar niets aan zouden kunnen veranderen. Daarna waren uw schoonvader en uw schoonbroer terug naar huis gekeerd. Uw schoonvader zei dat de toestand hopeloos was en dat hij niets voor u zou kunnen doen. De beste oplossing voor u bestond erin om te vertrekken.

Op 2 februari 2008 hebt u Tsjetsjenië verlaten en bent u met uw zoon naar Nazran, Ingoesjetië gereisd. Daar zag u uw dochters terug.

Op 13 februari 2008 vertrok u per minibus vanuit Nazran. In Brest, Wit-Rusland, stapte u over in een vrachtwagen, waarmee u tot in België bent gereden.

U kwam op 19 februari 2008 in België aan en diende hier dezelfde dag een asielaanvraag in. U bent in het bezit van een kopie van uw binnenlands paspoort, uitgereikt te Naursky district op 24 februari 2003; een kopie van het binnenlands paspoort van uw dochter A., uitgereikt te Naursky district op 8 december 2006; een kopie van uw huwelijksakte, uitgereikt op 12 november 1984 te Novoterskoye; uw diploma middelbaar onderwijs; een getuigschrift van een cursus boekhoudkunde; een attest van de belastingen; kaartjes van de pensioenverzekering van u en uw kinderen; kaartjes van de medische verzekering van uw kinderen; een kopie van uw gratis treinabonnement, geldig tot 31 december 2007; een kopie van uw werklegitimatiebadge; een kopie van de geboorteakte van uw zoon A., uitgereikt te Naursky district op 25 april 2002 en de geboorteakte van uw dochter A., uitgereikt te op 14 juli 1992 te Grozny.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt.

De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan de door u beweerde reisweg slechts weinig geloof kan gehecht worden.

U verklaarde tijdens uw reis enkel de geboorteaktes van uw kinderen, de kopieën van uw binnenlands paspoort en van die van uw dochters en een kopie van uw huwelijksakte in uw bezit gehad te hebben. U beweerde nooit over een internationaal paspoort beschikt te hebben en dat er al evenmin van een vals paspoort gebruik gemaakt werd tijdens uw reis naar België. U verklaarde onderweg van Ingoesjetië naar België zelf nooit identiteitsdocumenten hebt moeten voorleggen bij controles en beweerde dat ook de smokkelaars geen documenten voor u bij zich droegen. U beweerde in Brest (Wit-Rusland, aan de Poolse grens) in een vrachtwagen gestapt te zijn waarmee u tot in België hebt gereisd (CGVS I, blz. 7). Het is echter zeer onwaarschijnlijk dat u de Europese Unie/het Schengengebied zou zijn binnengekomen zonder geldig internationaal paspoort (en dus ook zonder geldig visum).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt immers dat niet EU-burgers bij binnenkomst van het Schengengebied onderworpen worden aan strenge individuele identiteitscontroles.

Voor binnenkomst in de Schengenruimte dient u als niet EU-burger hetzij in het bezit te zijn van een geldig reisdocument en/of geldig Schengenvisum, hetzij een asielaanvraag in een zogenaamd grensland zoals Polen, Tsjechië of Slowakije in te dienen.

Op 15 januari 2003 werd in uitvoering van het Dublin II-akkoord de Europese gegevensbank, EURODAC, waarin de vingerafdrukken van iedere asielzoeker die de EU binnenkomt ingevoerd worden, in gebruik genomen. Via dit systeem wordt onmiddellijk nagegaan of een persoon al dan niet eerder asiel heeft aangevraagd in een van de EU-landen. Dit impliceert dat personen die -zoals u- niet herkend werden door het EURODAC-systeem niet eerder in een ander land van de EU asiel hebben aangevraagd en aldus in het bezit moeten zijn van een geldig reisdocument en/of internationaal paspoort met een geldig visum om de Eurozone te kunnen betreden. Verder blijkt uit de genoemde informatie dat aan de Poolse EU-buitengrens systematisch alle vrachtwagens worden gecontroleerd. Omwille van de hoge pakkans worden dan ook maar zelden verstekelingen aangetroffen.

In dit verband kan tevens worden vermeld dat uit informatie van de Poolse asielinstanties blijkt dat zowat alle etnische Tsjetsjenen die in Polen een asielaanvraag indienen in het bezit zijn van zowel een intern als een internationaal paspoort.

Door het feit dat u noch van uzelf noch van uw kinderen de originele interne paspoorten hebt neergelegd, rijst bovendien het vermoeden dat u de uitreiking van een internationaal paspoort en/of een andere registratie tracht te verbergen.

Daarnaast dient erop te worden gewezen dat slechts weinig geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen met betrekking tot de bloedwraak waarin uw echtgenoot, en bijgevolg ook u en uw overige familieleden, verwikkeld zou zijn.

Vooreerst bracht u immers niet het minste begin van bewijs van deze gebeurtenissen aan. Voorts kon u weinig of niets vertellen over de bewaker die uw echtgenoot zou gedood hebben. Zo bleek u de identiteit van het slachtoffer niet te kennen. U wist niets over diens familie, dorp of teyp (CGVS II, blz. 6).

Nochtans waren er -luidens uw verklaringen- bij de ontmoeting op 27 of 28 januari 2008 twee oudere mannen aanwezig en sloot u niet uit dat zij daar waren namens de teyp van het slachtoffer. Ook wat betreft de identiteit van deze twee ouderlingen of met betrekking tot deze van de tussenpersoon, die de wahabbieten vertegenwoordigde, tastte u in het duister (CGVS II, blz. 3, 4). U stelde dat er geen mogelijkheid tot verzoening was. U ging ermee akkoord dat de aanwezigheid van de twee oudere mannen duidt op een poging tot bemiddeling maar voegde eraan toe niet te weten waarover er precies gepraat is geweest. Uw uitleg voor uw gebrekkige kennis van de feiten, met name dat dit om tradities gaat en dat mannen dit onderling regelen (CGVS II, blz. 6), is in deze maar weinig afdoende.

Ook uw verklaring dat u eigenlijk geen kans hebt gekregen om uitgebreid met uw schoonvader te spreken (CGVS II, blz. 6), kan hier niet als een valabel argument beschouwd worden.

Aangezien deze bloedwraak uw rechtstreekse vluchtaanleiding uitmaakte, kan van u verwacht worden dat u hieromtrent meer informatie zou kunnen verschaffen.

Bovendien is het opmerkelijk dat indien u werkelijk in een bloedwraak verwikkeld zou zijn, uw schoonvader en schoonbroer nog steeds thuis in Tsjetsjenië verblijven.

Immers, volgens informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal, waarvan kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, is het aan de partij van het slachtoffer om uit te maken op welk van de dichtste mannelijke familieleden zij wraak zal nemen.

Daarnaast dient erop gewezen te worden dat u zich -blijkens uw verklaringen- slechts weinig moeite getroost om informatie in te winnen over uw echtgenoot en/of over de problemen die de aanleiding van uw vlucht uit Tsjetsjenië vormden.

Zo verklaarde u enkel met uw zus contact te houden, meer bepaald via sms. Doch, u zou via haar geen nieuws meer hebben ontvangen. U gaf aan met niemand anders contact te houden omdat u dit niet durft en omdat u niet wenst dat in Tsjetsjenië duidelijk wordt waar u zich bevindt (CGVS I, blz. 2). U stelde geen contact te hebben met uw schoonfamilie. U beschikt niet over hun telefoonnummers en durft het ook niet. Uw zus zou u voorgesteld hebben om naar hen te gaan maar u wil dit niet omdat u vreest dat er haar en haar gezin dan iets zou kunnen overkomen (CGVS I, blz. 16).

Wanneer u erop gewezen werd dat indien u enkel het telefoonnummer zou vragen van uw schoonfamilie, bezwaarlijk gesteld kan worden dat uw zus betrokken wordt in uw moeilijkheden, ging u hiermee akkoord, doch stelde u dat uw angst voor wahabbieten u ervan weerhoudt zulks te doen (CGVS II, blz. 1).

De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij een ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Zij bevestigen enkel uw identiteit, uw afkomst, uw opleiding en uw werk, dewelke voor mij niet ter discussie staan.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet.

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat in het kader van de asielaanvraag van uw meerderjarige dochter, A.E. (O.V. 6.222.192), eveneens een beslissing van weigering van het statuut van vluchteling en weigering van het subsidiaire beschermingsstatuut werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift van 7 januari 2009 dat zij geen positief bewijs kan leveren van het feit dat zij niet werd gecontroleerd aan de Schengen-grens, noch van het feit dat zij anders dan in België, asiel heeft aangevraagd.

Verzoekster beweert dat zij identiteitsdocumenten heeft gekopieerd omdat zij die nodig had voor haar werk, en zo bij haar vertrek uit haar land nog in het bezit was van enkele kopieën.

Ook van de gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot de bloedwraak en de daarmee gepaarde dreiging kan zij, zo stelt zij, geen bewijzen neerleggen aangezien deze dreiging niets van doen heeft met officiële instanties.

Verzoekster verklaart ook niet op de hoogte te zijn van bepaalde details dienaangaande aangezien zij niet aanwezig was bij bepaalde gebeurtenissen en de traditie haar trouwens niet toelaat deel te nemen aan de zoektocht naar de vermiste en de onderhandelingen over zijn vrijlating.

Haar echtgenoot werd volgens verzoekster ontvoerd omwille van politieke redenen, hij zou té Russisch gezind geweest zijn, wat op zich reeds een reden is om te vrezen voor het eigen leven.

Het feit dat haar schoonfamilie niet werd geviséerd, is volgens verzoekster geen reden om niet te geloven in het bestaan van een werkelijke dreiging voor haar; zij en haar kinderen stonden inderdaad dicht bij haar echtgenoot en vader dan de schoonfamilie.

Verzoekster beklemtuont dat er in haar hoofde geen economische noodzaak bestond om te vluchten mede gezien zij een medische verzekering en een pensioenverzekering had; door naar België te komen heeft zij haar financiële toestand niet verbeterd wat een vlucht uit economische motieven volgens haar tegenspreekt.

Volgens haar moet deze vaststelling samengenomen met de coherentie van haar verhaal, leiden tot het besluit dat er voor haar en haar kinderen een gegronde vrees voor het leven en de fysieke integriteit bestaat.

3. De Raad stelt vast dat verzoekster de vaststellingen in de bestreden beslissing niet betwist.

De Raad neemt kennis van de stukken, meer specifiek de stukken toegezonden aan de Raad en de originele exemplaren neergelegd ter terechtzitting, namelijk een bewijs van tewerkstelling in een treinstation, verklaringen van burens over een voorval gebeurd in januari 2008 en een getuigschrift van confiscatie.

Deze stukken betreffen evenwel slechts elementen die niet de kern van de zaak raken.

Verzoekster beweert gevisieerd te worden door rebellen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de Tsjetsjeense rebellen voornamelijk actief zijn in het zuidelijke deel van de republiek. De laatste jaren is de situatie geëvolueerd van een open oorlog naar een situatie waarin gerichte acties worden ondernomen door de ordetroepen, alsook door de rebellen. Uit niets blijkt dat de rebellen hun acties over het grondgebied van de hele Russische Federatie kunnen uitoefenen, laat staan dat dergelijke acties zouden worden ondernomen om een persoon te vinden waarvan een familielid, tijdens zijn ontsnapping, een rebel zou hebben gedood.

Aldus kan algemeen worden opgemerkt dat verzoekster, zelfs indien zij zou worden gevisieerd in Tsjetsjenië, de mogelijkheid heeft van een intern vestigingsalternatief in de Russische Federatie.

Over de beweemde problemen dient gesteld dat verzoekster inderdaad weinig concrete gegevens kan bijbrengen over de omstandigheden van de feiten.

Indien dit nog zou kunnen worden aangenomen op basis van het feit dat alles geregeld werd door haar familie, zoals verzoekster voorhoudt, is er hoegenaamd geen reden voorhanden om de afwezigheid uit te leggen van contacten van haar met haar familie teneinde op de hoogte te zijn van de ontwikkelingen inzake.

Van een asielzoeker kan immers in redelijkheid worden verwacht dat hij alles in het werk stelt om zich te informeren over de stand van zaken van zijn problemen teneinde naar zijn land van herkomst terug te kunnen keren.

De uitleg van verzoekster dat zij dit naliet om haar familieleden niet in gevaar te brengen, kan in redelijkheid niet worden aanvaard. Er wordt inderdaad niet ingezien hoe het verstrekken van informatie de situatie van verzoeksters familieleden negatief kan beïnvloeden.

Dit klemmt des te meer daar volgens verzoeksters verklaringen, haar familieleden reeds nauwer betrokken waren bij de zaak dan zijzelf.

Deze vaststelling betekent een zware aantasting van gegrondheid van haar vrees.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar stelling als zou zij of haar zoon als enige het slachtoffer kunnen worden van bloedwraak, niet duidt met enige algemene informatie. Uit de algemene informatie die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt nochtans dat niet enkel de leden van het gezin, maar ook andere leden van de familie in bredere zin, zoals onder meer een broer, gevaar kunnen lopen.

Dit in acht genomen is het niet geloofwaardig dat verzoekster beweert te vrezen voor represailles voor haar gezin terwijl de broer en de vader van haar man, die trouwens gekend zijn door de agressoren aangezien ze met hen hebben onderhandeld, blijkbaar geen problemen ondervinden.

In acht genomen wat voorafgaat meent de Raad dat verzoekster haar beweemde problemen niet geloofwaardig heeft gemaakt.

4.1. Verzoekster vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is;

Verzoekster kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Er wordt nog opgemerkt dat van verzoekster, indien haar problemen aannemelijk zouden zijn, kan worden verwacht dat zij zich elders in de Russische Federatie vestigt.

Verzoekster voert geen andere concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980.

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er niet langer sprake is van een situatie van willekeurig geweld zoals voorzien door voormeld wetsartikel.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 11 juni 2009 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE